

lem fra Møen gør, beghnder at tale til os andre i den Tone og paa den Maade, saa maa man tage til Genmæle, selv om man ellers ikke havde tænkt paa at gøre det i dette Øjeblik, thi det er dog ikke noget nyt og har ikke været i de Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, og endnu meget mindre i den lange Narraælle, i hvilken det ærede Medlem fra Møen har været det, at der har været foreslaaet Dagsordener her i Salen, som indeholde en Hensætning til Regeringen om at fremkomme med disse eller hine Forslag, naar det, Regeringen har foreslaaet tidligere, ikke har været saaledes, at Folketinget har ment at kunne gaa ind paa det. At kalde dette et dramatisk Nummer, at kalde det at dække sig med Grundloven, det kalder jeg en Strømkæntning fra det ærede Medlems Side i politisk Henseende, som i endnu højere Grad betegner den Stilling, som det ærede Medlem i Øjeblikket indtager. Det ærede Medlem siger, at det er et dramatisk Nummer, vi her skulle opføre. Han synes i Øjeblikket at have Vist til at gøre det til et Vistpil, han gjorde i det mindste Forsøg derpaa. Det turde være, at mange snarere betragte det som en Tragedie, og at det for manges Bedkommende vil ende som en saadan, i det mindste fra deres Syn paa det. Men jeg kan godt i Modsigelse til min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Berthelsen), følge det ærede Medlem fra Stege lidt paa det dramatiske Omraade, selv om jeg ikke tror at være en saa god Dramaturg eller Skuespiller, som det ærede Medlem fra Møen muligvis er. Jeg vil da sige, at ogsaa jeg kan godt se det i det Vist, at det er en Komedie, der opføres, og at det Stykke, der for Tiden spilles, skal være Sæsonens clou. En Teaterchef har jo i Reglen et Stykke i hver Sæson, som er det, hvorefter det hele kommer til at dreje sig, og som skal høste Glansen hjem i den Sæson. Saaledes er det sikkert ogsaa Tilfældet med Valgkredsloven. Jeg var ikke med, da første Akt af dette Stykke blev spillet, der var rød Blakat for mit Bedkommende. Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at den røde Blakat havde den Virkning, at der end ikke manglede Blomster til den, der maatte optræde, da jeg ikke var i Stand til det. De Herrer havde samlet en Buket af Amagerlandets bedste Planter og lagt den for hans Fod, formodentlig for hans smukke Optræden, da første Akt blev spillet. Der manglede altsaa ikke noget. Jeg tror for mit Bedkommende, at dersom han skulde svare paa den Buket, de Herrer have samlet til ham, saa vilde det ikke være behageligt for

de Herrer, thi jeg tror, at han saa vilde have sendt den tilbage. Jeg mindes en Historie, som jeg har hørt fortælle — for at blive paa Skuespilleromraadet, til hvilket Omraade man jo vil hense den Sag, som her behandles: Ved en bekendt Sangerindes Optræden her i Byen havde forskellige af hendes Beundrere flaaet sig sammen om at sende hende en Laurbærkrans, men der var andre, der vilde gøre noget andet, og de købte en Tornekrans, som de fastede hende i Hovedet, og da hun greb efter den i den Tro, at det var en Laurbærkrans, stak hun sine Fingre. Saaledes tror jeg ogsaa, at det vilde gaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, hvis han vilde tage imod den Buket, man har samlet til ham i Form af en Buket fra Amager. Det ærede Medlem sagde, at vi misforstode vor Opgave, naar vi vilde forhindre en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal; men i næste Mandendret fortalte det ærede Medlem os, at det var umuligt for os at forhindre en Løsning af dette Spørgsmaal. Han sagde nemlig i Slutningen af sine Udtalelser, at det eneste, der i dette Øjeblik kunde gennemføres som Lov, var Flektallets Forslag. Følgelig ere vi jo ude af Stand til at forhindre, at det bliver vedtaget i Kraft af, at vi ere Mindretal her i Salen; men det skulde dog vel ikke forhindre os i at holde paa det, som vi anse for at være mere rigtigt, rimeligt og retfærdigt end det Forslag, som ligger paa Tingets Bord, og om hvilket det ærede Medlem ifølge sin politiske Stilling har Magt til at kunne sige, at det er det eneste, vi ere i Stand til at gennemføre i Øjeblikket. Det ærede Medlem førte sin Tankegang videre ud, idet han sagde, at Gennemførelsen af en retfærdig Ordning inden de forestaaende Valg for de store Kredse var en Retfærdighedshandling, som vi ikke skulde modsætte os. Man vil kunne forstaa, at denne Udtalelse berører mig i en ganske særlig Grad, idet jeg staar som Repræsentant for en Kreds, der i dette Øjeblik, hvis der skulde ydes den Retfærdighed ifølge Grundloven, skulde deles i 10 Kredse. Man tillader sig saa at sige til os, at vi ikke skulle misforstaa vor Opgave, og at vi ikke skulle forhindre en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal, og det skulde da være en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal at tilbyde en Kreds, som har Krav paa 10 Repræsentanter, at lade den saa 4 i Stedet for den ene, den har maattet nøjes med i den lange Række af Aar, i hvilken Grundloven ikke er stet Fyldest. Man kan gerne fra deres Side, som tro, at det er en retfærdig Løsning, og hævde, at det er en saadan,